F75/3 №13843

პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

სსრკ კ. პ. (ბ) ცენტრ. და ტფილ. კომიტეტების და სახკ. საქმის ორგანო

ტელეფონები: №№ რედაქტორის—14—76, რედ. მოადგილის—23—17, სამდივნოს—10—58, მთ. კონტორის—8—31.

ფასი 10 კაპ.

პარასკევი
20
ივლისი
1934 წ.
№ 166 (4022)

დღეს ნომერში

— მუშათა კომპარტიების ბრძოლა მშრომელთა მთლიანი ფრონტისათვის.
— ინგლისის კომპარტიის წერილი ლეიბორისტული პარტიის ალმასკომს.
— ინგლის-თურქეთის ინციდენტი.
— საერთაშორისო იურიდიული კომისიის განცხადება ამხ. ჭელმანის მოქმედი პროცესის გამო.
— ბერლინში დაითხოვეს მოიერიშეთა რვა რაზმი.
— სან-ფრანცისკოში (ამერიკა) გაფიცულია 150 ათასი მუშა-მოსამსახურე.
— ამხ. ევდოკიმოვმა დაამყარა პარაშიუტით სანმრძივი გადმოხტომის ახალი მსოფლიო რეკორდი.
— საბჭოთა კავშირში მოფრინდენ იტალიელი მფრინავები.
— შირაქის საბჭოთა მეურნეობამ ამოსავლის ანგება 10 სამუშაო დღეში დაამთავრა.
— მარგანეცის სასაქონლო პროდუქციის გამომუშავების გეგმა 16 ივლისს შესრულებული იყო 80,7 პროცენტით.

ლ. გეორია—ამიერ-კავკასიის ბოლშევიკები სოციალიზმისათვის ბრძოლაში*)

დღევანდელი ამიერ - კავკასია სწრაფად ძიებობრებს მრეწველობის განვითარების და სოფლის მეურნეობის სოციალისტური რეკონსტრუქციის გზით.

ა.-კ. ს. ფ. რესპუბლიკის სოციალისტური ზრდა და აყვავება უზრუნველყო ლენინ - სტალინის ნაციონალურმა პოლიტიკამ.

რას წარმოადგენდა ამიერ - კავკასია წარსულში?

ლენინი ამიერ - კავკასიას უწოდებდა ჯერ კიდევ უფრო გლეხურ ქვეყანას, ვიდრე რუსეთს.

ამ სიტყვებით განისაზღვრებოდა ა.-კ. ს. ფ. რესპუბლიკის, როგორც ცარიზმის ეკონომიურად და კულტურულად უაღრესად ჩამორჩენილი ნახევრადკოლონიის, მდგომარეობა წარსულში.

მზარის უმდიდრესი განძის — ნავთის, მარგანეცის, სპილენძის მადნის მტაცებლური ექსპლოატაცია, ფეოდალურ - ბატონყმური ურთიერთობის ბატონობა სოფლად, რასაც ცარიზმი გულმოდგინედ იცავდა და რაც თითქმის საბჭოთა ხელისუფლების დამყარებამდე იყო დარჩენილი, — აი რა ახასიათებს ამიერ - კავკასიას წარსულში.

ახშობდა რა მასების უკმაყოფილებას, მეფის მთავრობა თავისი აგენტურის მეშვეობით ყოველნაირად აღვივებდა ბრძოლას ერთა შორის. მისი პოლიტიკა, რომლის პრინციპი იყო „დაყავი და იბატონე“, ალბეჭდილია დიდმპყრობელური შოვინიზმის და ადგილობრივ, ნაციონალიზმის თარეშით, სისხლის ნაკადებით.

ამიერ - კავკასიის მრავალრიცხოვან პროლეტარიატს დაუწყო მძიმე და პასუხსაგები როლი თვითმპყრობელობასთან და კაპიტალიზმთან ბრძოლაში, დიდმპყრობელურ შოვინიზმთან და ადგილობრივ ნაციონალიზმთან ბრძოლაში. მან სასახელო ფურცლები ჩაწერა რევოლუციური მოძრაობის ისტორიაში. იგი იცავდა ყველა ეროვნების მუშათა ინტერნაციონალური ძმობის ტრადიციას. მის სიმრში გამოიკვეთა ამიერ - კავკასიის მუშათა კლასის შებრძოლი ავანგარდი — მისი ბოლშევიკური ორგანიზაციები, რომლებიც შეექმნა და გამოიბრძმედა ამხანაგ სტალინის უშუალო ხელმძღვანელობით.

ნავთიან ბაქოს პროლეტარიატი ყოველთვის იყო მეფის რუსეთში რევოლუციური მოძრაობის პირველ რიგებში. მას სამართლიანად ეკავა ამიერ - კავკასიის პროლეტარების მოწინავე რაზმის გამჭოლი მდგომარეობა. ამხანაგმა სტალინმა თავის სტატიაში ტფილისის რკინის გზელთა კრებაზე 1926 წლის 8 ივლისს, შემდეგნაირად დაახასიათა ბოლშევიკური პოლეგალობის სკოლა ამიერ - კავკასიაში:

„მე, მართლაც, ვიყავი და ვერჩები ტფილისის რკინისგზის სახელოსნოების მოწინავე მუშების ერთერთი მოწაფე.

ნება მომეცით შევმართო წარსულს.

მე მაგონდება 1898 წელი, როცა პირველად ჩამაბარეს რკინისგზის სახელოსნოების მუშებისაგან შემდგარი წრე. ეს იყო 28 წლის წინათ... აქ, ამ ამხანაგთა წრეში, მე მაშინ, მივიღე პირველი საბრძოლო რევოლუციური ნათლობა. აქ, ამ ამხანაგთა წრეში, მე მაშინ გავხდი რევოლუციის მოწაფე, როგორც ხედავთ, ჩემი პირველი მასწავლებლები იყვნენ ტფილისის მუშები. ნება მომეცით გამოგიცადოთ ახლა ჩემი გულწრფელი ამხანაგური მადლობა.

ორი წლის რევოლუციურმა მუშაობამ ნავთის მრეწველობის მუშებს შორის გამობრძმედეს როგორც პრაქტიკული მებრძოლი და ერთ-ერთი პრაქტიკული ხელმძღვანელი. ბაქოს ისეთ მოწინავე მუშებთან ურთიერთობაში, როგორიც იყვნენ ვაკეკი, სარატოველი და სხვა, ერთად ვხრივ, და მუშებსა და ნავთის მრეწველებს შორის უდიდესი კონფლიქტების ქარიშხალში, მეორე მხრივ, მე პირველად გავიგე, თუ რას ნიშნავს ხელმძღვანელობა გაუწიო მუშათა დიდ მასებს. ამგვარად, ბაქოში მე მივიღე მეორე საბრძოლო რევოლუციური ნათლობა. აქ მე გავხდი რევოლუციის ქარგალი“.

ამხანაგ სტალინის სახელი მჭიდროდ არის დაკავშირებული რევოლუციური ბრძოლის მთელს ისტორიასთან ამიერ-კავკასიაში, ბოლშევიკური ორგანიზაციების ისტორიასთან იგი მათი ფუძემდებელია. იგი აწყობს არალეგალურ კომიტეტებს, არალეგალურ სტამბებს ტფილისსა და ბაქოში. იგი ხელმძღვანელობას უწევს პირველი არალეგალური ფურცლების გამოშვებას, პირველ პოლიტიკურ გაფიცვებს, დემონსტრაციებს. იგი აწარმოებს გადამწყვეტ ბრძოლას ზენშევიზმთან და დაუზოგავად ამხილებს მას. იგი აიარაღებს ამიერ-კავკასიის ბოლშევიკებს რევოლუციური თეორიით. იგი ლენინური ბოლშევიკური პარტიულობის ქველაზე მტკიცე, ყველაზე ერთგული და თანამიმდევრული გამტარებელია. მის უშალებით ნავთიანი ბაქო ხდება ბოლშევიზმის მძლავრი ფორპოსტი კავკასიაში. ბოლშევიკური ორგანიზაციების ურყევი დასაყრდენი.

მენშევიკების, მუსავატისტების და დაშნაკების ბატონობის პერიოდში მათი ნაციონალისტური პოლიტიკით აღიბეჭდა აგრეთვე ეროვნული ხოცვა-ჟლეტით ამიერ-კავკასიის ხალხთა შორის.

„... ნაციონალისტურ მთავრობათა არსებობის სამ წელს საქართველოში (მენშევიკები) აზერბეიჯანში (მუსავატისტები), სომხეთში (დაშნაკები) ტყუილად არ ჩაუვლია. ეს ნაციონალისტური მთავრობანი, აწარმოებდენ რა თავის ნაციონალურ პოლიტიკას, აღვივებდენ ერთა მშრომელთა შორის აგრესიულ ნაციონალიზმს, დაბოლოს, იქამდის მივიდენ, რომ თვითეული ეს პატარა ქვეყანა აღმოჩნდა მტრული ნაციონალისტური ატმოსფეროს რკალით გარემოცული, რამაც საქართველოს და სომხეთის მოაკლო რუსეთის პური და აზერბეიჯანის ნავთი, ხოლო აზერბეიჯანს და რუსეთს — ბათომით მომავალი საქონელი. მე უკვე არ ვლაპარაკობ შეიარაღებულ შეტაკებებზე (საქართველოს და სომხეთის ომი) და ხოცვა-ჟლეტაზე (სომეხ-თათართა შორის,), როგორც ნაციონალისტური პოლიტიკის ბუნებრივ შედეგებზე. გასაკვირი არ არის, რომ ამ მოშხამულ ნაციონალისტურ პირობებში ძველი ინტერნაციონალური ძაფები გაწყდა, ხოლო მუშების შეგნება აღმოჩნდა ნაციონალიზმის შხამით მოწამლული“,— ამბობდა ამხანაგი სტალინი 1921 წლის 6 ივლისს, მოხსენებაში „კომუნიზმის მოკრიგი ამოცანების შესახებ საქართველოსა და ამიერ-კავკასიაში“ („ამიერ-კავკასიის ფედერაციის ათი წელი“, ზაკნიგა, გვ. 9—10, 1932).

მენშევიკებმა, მუსავატისტებმა და დაშნაკებმა დაანგრიეს ამიერ-კავკასიის საბალხო მეურნეობა. ნავთის აშოლება, რომელიც 1913 წელს 446 მილიონ ფუთს შეადგენდა 1920 წელს დაეცა 175 მილიონამდე. მარგანეცის საერთო ამოღება შემცირდა 59 მილიონი ფუთიდან 7 მილიონამდე. ბამბის ნათე'ი, რომელიც 1913 წელს 139 ათას ჰექტარს უდრიდა, თითქმის სრულიად მოისპო და ა.შ.

საბჭოთა ხელისუფლების არსებობის, სოციალისტური მშენებლობის 13 წელმა შესცვალა ამიერ-კავკასიის სახე. ქვეყანა, რომელსაც არავითარი მსხვილი მრეწველობა არ გააჩნდა, გარდა ნავთისა, დაიფარა ინდუსტრიალური კერების ქსელით. ჩია, პატარა საგუბერნიო ქალაქი ელისავეტპოლი გადაიქცა საბჭოთა განძად—საფეიქრო და ზედსახდელი მრეწველობის ცენტრად.

პატარა, მივიწყებული ქალაქი ნუხა გახდა აბრეშუმის მრეწველობის ცენტრი.

ლენინაკანი გადაიქცა საფეიქრო მრეწველობის ცენტრად.

ყოფილი დაბა ზესტაფონი საქართველოში ეუფლება საკავშირო მნიშვნელობის გიგანტს ფერომარგანეცის ქარხანას.

ტყვარჩელის ველურ ხეობებში წარმოებს ქვანახშირის მაღაროების მშენებლობა. მაღაროელები მზად არიან მოგვცენ ქვანახშირის პირველი პარტია.

ქუთაისის იმერეთის თავადაზნაურობის ყოფილი ცხენ-სიმაგრე, ქალაქი, სადაც „გურანატის“ სიტყვარის მიხედვით, 1909 წელს სულ 202 მუშა იყო, გახდა საქართველოს მეორე სამრეწველო ცენტრი. იგი აწვდის ნავთის მრეწველობას ბარიტს და გუმბრინს, რომელიც (ცვლის „ფლორიდინს“, რაც ამერიკიდან შემოგვქონდა. მის საწარმოებში 30.000 მუშაზე მეტი მუშაობს. მის მიდამოებში აგებულია და უკვე ამუშავდა რიონის ჰიდროელსადგური (48 ათასი კილოვატი).

ერევანში, სადაც მეფის დროს მცხოვრებთა რიცხვი ძლივს აღწევდა 30.000 კაცს, რომლებიც ვიწრო ქუჩების მტვერში იხრჩობოდენ, ამჟამად უკვე დაახლოებით 137.000 მცხოვრებია, იქ შენდება მთელი რიგი ახალი ქარხნები, აშენებს საკავშირო მნიშვნელობის გიგანტს—სინთეტიკური კაუჩუკის კომბინატს. ქალაქში იგება ასფალტი. მის ქუჩებზე გაიარა ტრამვაიმ.

ტფილისი კავკასიის სამეფისნაცვლოს ყოფილი ადმინისტრატიული და სავაჭრო ცენტრი, ტფილისი, სადაც, რკინის გზის ძთავარ სახელოსნოებს გარდა, არ იყო მსხვილი საწარმოები, ხდება ბაქოს შემდეგ ამიერ-კავკასიის მეორე ინდუსტრიალურ ცენტრად.

მაგრამ განსაკუთრებით ძლიერ გაიზარდა ბაქო, რომელმაც შექმნა ნავთის ახალი სარეწაოები, მოწინავე სანავთო ტექნიკის ქარხნები და სადაც გაშენდა მუშათა სანომუშო დაბები, ახალი სახლების მთელი კვარტალები, კულტურის სასახლეები, უამრავი პარკები და ბაღები.

ა.-კ. ფედერაციის მთელი მრეწველობის ორიენტაცია სამხედრო და კიდევ უფრო მეტად სპარობის ომის წინადროინდელ პროდუქციას, ხოლო ელექტროენერგიის გამომუშავება —4-ჯერ და კიდევ უფრო მეტად. მეფის ჩამორჩენილი ნახევრად კოლონიიდან, წარსულში კიდევ უფრო გლეხური ქვეყნიდან, ვიდრე რუსეთი, ამიერ-კავკასია გადაიქცა ინდუსტრიალურ-აგრარულ მხარედ.

ელექტროფიკაციამ, ნავთმა, მარგანეცმა, ქიმიამ, ქვანახშირმა, მანქანათმშენებლობამ, საფეიქრო მრეწველობამ შესაძლებელი გახადა ამიერ-კავკასიის სახე. დაიჭარბა სოფლის მეურნეობის სოციალისტურად გარდაქმნის პროცესი. ა.-კ. ს.ფ.ს. რესპუბლიკა (აზერბეიჯანი) გადაიქცა საბჭოთა კავშირის მებამბეობის მეორე ბაზად.

საკ. კ.პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის გადაწყვეტილებით საქართველომ მეორე ხუთწლედში „ძირითადად უნდა დაამყაროსო მთელი საბჭოთა კავშირის მოთხოვნილება ჩაის მხრივ“. ბრძოლა ამ ამოცანის შესრულებისთვის აღნიშნულია საგრძნობი წარმატებებით. თუ 1928 წელს ჩაის სულ 1900 ჰექტარი ეჭირა, 1933 წელს ჩაის პლანტაციების ფართობმა 33.325 ჰექტარს მიაღწია.

დიდი წარმატებები ახასიათებს ბრძოლას ჰარტიის მიერ სუბტროპიკული კულტურების, კერძოდ ციტრუსოვანი ნარგაევების, გაფართოების შესახებ მოკემულ დავალებათა შესრულებისათვის.

დიდი წარმატებით ვითარდება თამბაქოს კულტურაც, რომელსაც ა.-კ. ს.ფ.ს. რესპუბლიკის სოფლის მეურნეობაში თვალსაჩინო ადგილი უჭირავს.

სამეურნეო წარმატებათა საფუძველზე, გლეხობისადმი სწორი პოლიტიკური ხელმძღვანელობის საფუძველზე, მიმდინარეობს კოლექტივიზაციის ზრდა, მტკიცდებიან კოლმეურნეობები, უზსნიან რიგ კოლმეურნეებს გზას შეძლებული, კულტურული ცხოვრებისაკენ.

ამიერ-კავკასია პრიმიტიული პატრიარქალური მიწათმოქმედების მხარიდან გადაიქცა სასოფლო - სამეურნეო მანქანებით, ტრაქტორებით, მოწინავე აგროტექნიკით შეიარაღებული მოწინავე სოფლის მეურნეობის მხარედ.

ა.-კ. ფედერაციის რესპუბლიკებში სამეურნეო მშენებლობის წარმატებებს ახასიათებს საგრძნობი მიღწევები კულტურისათვის, „ფორმით ნაციონალური და შინაარსით სოციალისტური კულტურისათვის“ ბრძოლაში: გატარდა საყოველთაო დაწყებითი სწავლება. იზრდება საბავშვო დაწესებულებათა, სკოლების და კულტურული კერების ქსელი ქალაქად და სოფლად. რამდენიმე ათეულმა უმაღლესმა სასწავლებელმა და უმაღლესმა ტექნიკურმა სასწავლებელმა ამიერ-კავკასიის მრეწველობას და სოფლის მეურნეობას უკანასკნელ წლებში უკვე მისცეს ინჟენერები, აგრონომები და მასწავლებლები ადგილობრივ ეროვნებების მუშათა, კოლმეურნეთა და კოლმეურნეობის ბრძოლაში, ამიერ-კავკ. რესპუბლიკების ძლიერების განმტკიცებაში, ა.-კ. ფედერაციის განმტკიცებაში. ამიერ-კავკასიაში წარმოშობილ სამრეწველო კერებში გაიზარდენ პროლეტარების ადგილობრივ მკვიდრ ეროვნებებისაგან.

ერთ-ერთი ფაქტორთაგანი, რომელიც აფერხებდა რესპუბლიკების გაერთიანებას ერთ კავშირში, იყო შოვინიზმი და ნაციონალიზმი.

იმავე სიტყვაში ამხ. სტალინი ლაპარაკობდა:

„საბჭოთა ხელისუფლებას რომ ვერ მოეხერხებია ამიერ-კავკასიაში ნაციონალური მშვიდობიანობის ორგანოს შექმნა, რომელსაც შეუძლია მოაწესრიგოს შეხლა-შემოხლა და კონფლიქტები, ჩვენ დაუზარუხებდით ცარიზმის ეპოქას ან დაშნაკების მუსავატისტების, მენშევიკების ეპოქას, როცა ადამიანები წვავდენ და ჟლეტდენ ერთმანეთს“[1]).

ის გზა, რომლისკენაც ჩვენ მივყავდით ნაციონალ-უკლონისტებს, მოასწავებდა „მთელი ჩვენი პოლიტიკისა და საბჭოთა ხელისუფლების უეცარ სიკვდილს კავკასიაში“.

ამიერ-კავკასიის ბოლშევიკებმა საბოლოოდ გაანადგურეს შოვინიზმი, ნაციონალიზმი, ნაციონალ-უკლონიზმი, ტროცკიზმი, გაშალეს უდიდესი მუშაობა ამიერ კავკასიის ფედერაციის პოლიტიკური განმტკიცების დარგში, შექმნეს ყველა აუცილებელი პირობა მისი შემდგომი სამეურნეო-კულტურული განვითარებისათვის.

საკ. კ.პ. (ბ) ცენტრალურმა კომიტეტმა თავის 1929 წლის 30 ოქტომბრის გადაწყვეტილებაში ამიერ-კავკასიის კომუნისტური ორგანიზაციების წინაშე დასვა ამოცანა—მთელი ძალონე წარემართათ ნაციონალური რესპუბლიკების სამეურნეო-სოციალისტური მშენებლობისაკენ, მათი ინდუსტრიალიზაციისაკენ, სოფლის მეურნეობის ტექნიკური და სოციალისტური გარდაქმნისაკენ, წინადადება მიეცა რა მათ „განემტკიცებინათ ამიერ-კავკასიის ფედერაციის სამეურნეო ბაზა, განეხორციელებინათ ამიერ - კავკასიის მთელს სამეურნეო მშენებლობაზე ნამდვილი ხელმძღვანელობა“. საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალურმა კომიტეტმა აღნიშნა, რომ ამ ამოცანის გადაჭრა მოითხოვს ამავე დროს „ამიერ-კავკასიის ფედერაციაში შემავალ ნაციონალური რესპუბლიკების ფართო თვითმოქმედებისა და სამეურნეო ინიციატივის გაშლას“.

საკ. კ.პ. (ბ) ც. კ-ის ეს უმნიშვნელოვანესი მითითება გახდა სახელმძღვანელო დირექტივა ამიერ-კავკასიის პარტიული ორგანიზაციების მთელს მუშაობაში, მაგრამ შემდეგ ამიერ-კავკასიის პარტიული ორგანიზაციების მიერ დაშვებულ იქნა შეცდომები ნაციონალურ საკითხში. გლეხობის ძირითადი მასების პოლიტიკური ხელმძღვანელობის საკითხში, აგრეთვე არ იყო პარტიული ორგანიზაციის ბოლშევიკური დარაზმულობა.

სამეურნეო და კულტურული მშენებლობის ხელმძღვანელობის ბიუროკრატიული ცენტრალიზაცია ამიერ-კავკასიაში, რასაც ადგილი ჰქონდა, გამოხატავდა უუნარობას შეეთვისებინათ ამიერ-კავკასიის ფედერაციის სამეურნეო-პოლიტიკური ძლიერების განმტკიცება ა.-კ. ს.ფ.ს. რ.-ში შემავალი რესპუბლიკების ინიციატივის და თვითმოქმედების მაქსიმალურ გამოსათან.

უპირისპირო ჯგუფობრივი ბრძოლა „ატამანობა“, ადამიანთა განაწილება არა საქმიანი პრინციპის მიხედვით, პარტიული დისციპლინის და პასუხისმგებლობის გრძნობის დაკვეთა—აი რა ახასიათებდა მაშინ საქმეთა ვითარებას ამიერ-კავკასიის პარტიულ ორგანიზაციაში.

პარტიულმა ხელმძღვანელობამ დაუშვა მთელი რიგი დამახინჯებანი, და „მომგმარცხენე“ გადახვევები გლეხობის საკითხში. ამიერ-კავკასიაში, კერძოდ საქართველოში 1931 წელს არსებული შეცდომები იყო ტლანქი ადმინისტრირება, კოლექტივიზაციის გაბერილი ციფრები, გადახვევები და ამიერ-კავკასიაში საბჭოთა კავშირის მარცვლეულის მოწინავე რაიონების გამოცდილების მექანიკური გადმოტანა. ეს მთელი სიცხადით გვეუბნება, რომ ამიერ-კავკასიის პარტორგანიზაციებს მაშინ არ გამოუყენებიათ დასკვნები საქართველოს 1924 წლის გაკვეთილებიდან.

ამხანაგ სტალინის გამოსვლაში სოფლის უფკრედების მდივანთა თათბირზე მოსკოვში 1924 წელს მოცემული იყო ამიერ-კავკასიაში გლეხობის სწორი ხელმძღვანელობის ორგანიზაციის პოლიტიკური პროგრამა. ამხანაგი სტალინი ამბობდა:

„გაზეთებში ჩვენთან წერენ ბუტაფორულ გამოსვლებზე საქართველოში. ეს მართალია, ვინაიდან საერთოდ აჯანყება საქართველოში იყო ხელოვნური, არა სახალხო. მაგრამ ზოგ ადგილას მენშევიკებმა შესძლეს, მასასთან კომპარტიის ცუდად დაკავშირების გამო, ჩაებათ ამ გლეხობის მასის ნაწილი აჯანყებაში. დამახასიათებელია, რომ ამ ადგილებში კომუნისტური ძალები ყველაზე ძლიერად მოიპოებიან. ამ ადგილებში შედარებით ბევრად უფრო მეტი კომუნისტია, ვიდრე დანარჩენებში. და აი სწორედ აქ ადამიანებს გამოეპარათ, ვერ შეამჩნიეს, ვერ შენიშნეს, რომ გლეხთა შორის მღელვარებაა, რომ გლეხები რაღაცასთვის ემზადებიან, რომ მათში უკმაყოფილებაა, რომ იგი დღითი-დღე გროვდება, ხოლო პარტიამ ამაზე არაფერი არ იცოდა...“.

„როგორ შეიძლებოდა მომხდარიყო ეს შეუსაბამობა? უბრალოდ — კომუნისტებმა ვერ შესძლეს ლენინურად მიდგომოდენ გლეხებს, ნდობის ატმოსფერის მაგივრად შექმნეს ურთიერთი უნდობლობის ატმოსფერო და, აგვარად, მოწყვიტეს პარტია უპარტიო გლეხებს“.

ამიერ-კავკასიის პარტიული ორგანიზაციების შეცდომები ჩამარხულია იმაში, რომ პარტორგანიზაციები არ ყოფილან საკმაოდ დაკავშირებული გლეხობის მასებთან და „აღმოჩნდენ უპარტიო გლეხობის განწყობილებას, ზრახვებს და იმედებს მოწყვეტილი“.

ამიერ-კავკასიის პარტორგანიზაციებმა ეს შეცდომები გამოასწორეს მხოლოდ საკ. კ. პ. (ბ) ც. კ-ის და პირადად ამხანაგ სტალინის ენერგიული ჩარევის და დახმარების მეოხებით. საკ. კ.პ. (ბ) ც. კ-ის 1931 წლის 31 ოქტომბრის დადგენილება ამიერ - კავკასიის ბოლშევიკებისათვის იყო ისტორიული დოკუმენტი ბოლშევიკური მოქმედებისა ჩადენილი შეცდომების გამოსწორებისათვის ბრძოლაში.

შეცვლილ იქნა ა.-კ. პარტორგანიზაციების ხელმძღვანელობა. საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის 1931 წლის 31 ოქტომბრის გადაწყვეტილებათა განხორციელებისათვის ბრძოლაში დაიჩაზმა ამიერ - კავკასიის ყველა საუკეთესო ბოლშევიკი. პარტორგანიზაციებმა დარაზმეს თავისი ძალები დაჟინებითი და შეუპოვარი მუშაობისათვის, ცენტრალური კომიტეტის გადაწყვეტილებათა შესრულებისათვის, ამასთან მათ დაუნდობელი ბრძოლა გამოუცხადეს დეკლარატიურობას. სიტყვების რახა-რუხს და ხელებ დაკრწანებულნი შეუდგენ თავსამტვრევ, ყოველდღიურ მუშაობას.

მტკიცდება კავშირი მასებთან. იცვლება სტილი პარტორგანიზაციების მუშაობაში. ტარდება უდიდესი მუშაობა თვით პარტიული ორგანიზაციების განმტკიცების, პარტიული კადრების სწორად განაწილების მხრივ. ყოველივე ამან ამიერ-კავკასიის ორგანიზაციებს მრავალი წარმატება შესძინა საკ. კ.პ. (ბ) ც. კ-ის გადაწყვეტილებათა რეალიზაციის საქმეში.

პარტიის გენერალური ხაზისათვის **ამხანაგ სტალინის** მითითებათა შესრულებისათვის ლენინური ნაციონალური პოლიტიკისათვის პროლეტარული ინტერნაციონალიზმისათვის ბრძოლაში ამიერ-კავკასიის ბოლშევიკებმა, საქართველოს, აზერბეიჯანის და სომხეთის მშრომელებმა შექმნეს და განამტკიცეს ამიერ-კავკასიის ფედერაცია — ნამდვილი ნაციონალური მშვიდობიანობის მძლავრი დასაყრდენი, საბჭოთა კავშირის აღმოსავლეთის საზღვრებზე პროლეტარული რევოლუციის ოპერაციული ფორპოსტი.

***

ბაქოს ნავთის სარეწაოები, მათი უდიდესი სახალხო - სამეურნეო მნიშვნელობა აწყობის და ბრწყინვალე მომავალი წარმოადგინენ ამიერ-კავკასიის ფედერაციის დაუშრეტელ ბუნებრივ სიმდიდრეთა მკვეთრ გამოსახულებას.

ბაქო აღმოსავლეთის მიჯნაზეა, ახალი სავაჭრო გზების ისტორიულ გზა-ჯვარედინზე. ბაქო, რომელიც უშუალოდ გაჯერებს დამონებულ, შინაგანი წინააღმდეგობებით დაავადებულ აღმოსავლეთს, აღმართულია ვით სალი კლდე, როგორც ლენინური ნაციონალური პოლიტიკის გამარჯვების უბრწყინვალესი დადასტურება.

ნავთი მუდამ იყო საერთაშორისო ძალა და ბაქო მისი უდიდესი ნავთის სიმდიდრეებით წარმოადგენდა ყველა დროის დამპყრობელთა და ბალხთა, კაპიტალიზმის მტაცებელთა გემრიელ ლუკმას.

„ბაქო, ხოლო ბაქოში ნავთია“—ჩაიწერა თავის სამოგზაურო დღიურში არაბეთის ძველმა გეოგრაფმა მასუდიმ, რომელიც ჩამოვიდა ბაქოში ევროპულ წელთაღრიცხვის დაწყებამდე დიდი ხნით ადრე.

„ეს ბაქო მდიდარია საუკეთესო ხარისხის ნავთით“—წერდა პეტრე პირველი, როცა იგი ადგენდა „სპარსების მიწებისაკენ“ რუსის ჯარის წინსვლის გეგმას.

ბაქოს ნავთის სიმდიდრეები უძველესი დროიდან იყო ცნობილი, მაგრამ მათი ფართო სამრეწველო დამუშავება დაიწყო ამ ნახევარ საუკუნეზე ცოტა უფრო წინ.

ბაქოს პირველი კოშკი დაიდგა 60-იან წლების დამლევს, მაგრამ ბაქომ, როგორც ნავთის ქალაქმა, ბურჟუაზიული კვარტალების თვალწარმტაცი სიმდიდრის და მუშათა დაბების საშინელი სიღატაკის ქალაქმა, მსოფლიო სახელი მოიხვეჭა მხოლოდ გასული საუკუნის 80-იან წლებში, როცა ამხრეთეჩა ბალახანის და ბიბი-ეიბათის მძლავრმა შადრევნებმა.

ნავთის 200-ზე მეტი საზოგადოება ეპატრონებოდა ოქტომბრამდელ ბაქოს. ნობელებმა, მანთაშევებმა, როტშილდებმა, გუკასოვებმა, ლიანოზოვებმა, ნაგიევებმა, ასადულაევმა, მუხტაროვებმა და სხვ. მილიონობით ქონება შეიძინეს ნავთზე. მტაცებლური ექსპლოატაცია, ნავთის ამოღების და ბურღვის პრიმიტიული ტექნიკა, ბარბაროსული მღილი, ქანების ბლაგვად ამოტეხვა ბაგირზე დაკიდებული სატეხით, მძიმე შრომა ჰაბურღილებში, მიწის წიაღის ექსპლოატაციის არარაციონალური მეთოდები—აი რა ახასიათებდა ნობელების, მანთაშევების და სხვების სარეწაოებს.

რევოლუციამ ბაქო სოციალიზმის სამსახურში დააყენა.

ბაქოს ნავთის მრეწველობის მუშაკთა წინაშე, რომლებმაც 1920 წელს განდევნეს ნავთის მრეწველები, მუსავატელები და ინგლისელი ინტერვენტები, დასახულია უდიდესი ამოცანები — დაეუფლონ ნავთის მეურნეობის ხელმძღვანელობას და ტექნიკას და გადააქციონ ნავთის მრეწველობა ჩვენი ქვეყნის სახალხო მეურნეობის მოწინავე დარგად.

უკვე 1925 წელს ბაქომ თითქმის მთლიანად დაკარგა თავისი ძველი სახე. აზნავთის საუკეთესო ინჟენერები იყვნენ ამერიკაში და მათ იქედან ნავთის წარმოების მოწყობის უძვირფასესი გამოცდილება ჩამოიტანეს. სარეწაოებში. გაჩნდა პირველი ღრმა ტუმბოები, ბრუნვითი ბურღების პირველი ჰაბურღილები, დაიწყო ჰაბურღილების ელექტროფიკაცია, შეიქმნა ნავთის გადამმუშავებელი ახალი მძლავრი საწარმოები.

ომამდელ, 1913 წელთან შედარებით თითქმის ერთისამად გაიზარდა ექსპლოატაციაში მყოფი ჰაბურღილების რიცხვი, სარეწაოები მთლიანად გადავიდენ ბრუნვით ბურღვაზე და დახურულ ექსპლოატაციაზე, გაიშალა ახალი ფართობების და ღრმად მდებარე ქანების დამუშავება.

აზერბეიჯანის ნავთის მრეწველობას ახლა თითქმის არაფერი აქვს საერთო ძველ კაპიტალისტურ სარეწაოებთან. საბჭოთა ხელისუფლებამ თითქმის სრულიად ხელახლა შექმნა ჩვენი ქვეყნის ნავთის მოწინავე მრეწველობა. ეს მიღწეულ იქნა იმის წყალობით, რომ საკ. კ. პ. (ბ) ც. კ-ი და პირადად ამხანაგი სტალინი სისტემატიურად ხელმძღვანელობენ ნავთის მრეწველობას და ეხმარებიდენ მას მუშაობაში.

პირველი ხუთწლედი ნავთის მუშებმა შეასრულეს ორნახევარ წელიწადში.

მეორე ხუთწლედი ბაქოელებმა დაიწყეს ამოღების შემდგომი გადიდებით და ნაკლებად გამოკვლეულ ნავთიან ფართობებზე ახალი შეტევით. ნავთის მსოფლიო მრეწველობისათვის უკნობი ტემპებით, ერთ წელზე ნაკლები ხნის განმავლობაში შეიქმნა ორი უდიდესი სარეწაო: ლოკბატანი და ქალა და მომზადებულია საექსპლოატაციოთ მთელი რიგი ახალი ფართობები. წინ წავიდა სარეწაოთა ტექნიკური შეიარაღება.

მეორე ხუთწლედის პირველი წლის გეგმა აზნავთმა გადაჭარბებით შეასრულა (15.325 ათასი ტონა).

1934 წლის გეგმა 22 მილიონი ტონა, ე. ი. იმაზე სამჯერ მეტი, რასაც ბაქო ომამდე იძლეოდა, და 1933 წლის გეგმაზე 46 პროცენტით მეტი. ეს გეგმა უეჭველად, რეალურია და შედგენილია ბაქოს ყველა უმდიდრესი შესაძლებლობის გათვალისწინებით. მაგრამ ამოღების ამ გეგმის შესასრულებლად საჭიროა სამრეწველო აპარატის საათივით ზუსტი და მწყობრი მუშაობა, ნავთის მეურნეობის დაჩქარებული ტექნიკური რეკონსტრუქცია და ბურღვის და ექსპლოატაციის მეთოდების გაუმჯობესება.

სარეწაოების ახლანდელი ჩამორჩენა მოწმობს პირველ რიგში იმას, რომ აზნავთი სუსტად მოემზადა 22 მილიონი ტონისათვის საბრძოლველად და რომ მისი აპარატის მუშაობა ჯერ კიდევ არ არის სავსებით შეფარდებული ახალ უზარმაზარ სამეურნეო ამოცანებთან.

საკ. კ.პ. (ბ) ა.-კ. სამხარეო კომიტეტმა, რომელიც შეუნელებლად ადევნებს თვალყურს სარეწაოთა მუშაობას და ოპერატიულად ეხმარება მათ გადალახონ სიძნელეები, დაამუშავა აზერბეიჯანის კ. პ. (ბ) ც. კ-თან და ბაქოს კომიტეტთან ერთად აზნავთის გარდაქმნის პროგრამა გეგმის შესასრულებლად —22 მილიონი ტონის მისაღებად. გარდაქმნის ეს პროგრამა მოიწონა საკ. კ.პ. (ბ) ცენტრალურმა კომიტეტმა.

საკ. კ.პ. (ბ) ც. კ-ის დადგენილება აღნიშნავს, რომ აზნავთმა და ბაქოს პარტიულმა ორგანიზაციამ, ნავთის მრეწველობის ტექნიკური შეიარაღების გადიდების, ხელმძღვანელ სამუშაოზე სპეციალისტების ახალი კადრების დაწინაურების და ნავთისათვის საბრძოლველად მუშათა და ინჟენერ-ტექნიკურ მუშაკთა მობილიზაციის შედეგად, რაც ჩატარდა აზნავთის ყოფილი გაერთიანების დანაწილების შესახებ ც. კ-ის გადაწყვეტილების საფუძველზე, — თვალსაჩინო წარმატებებს მიაღწიეს. აღნიშნა რა ეს წარმატებანი (ამოღების ზრდა გასულ წელთან შედარებით 46,5 პროცენტით და ბურღვისა—67,5 პროცენტით), საკ. კ.პ. (ბ) ც. კ-მა დასახა ბაქოს სარეწაოების შემდგომი ამოცანების გზები.

ჩვენი ამოცანებია: ბურღვის სამუშაოების — აზნავთის ამ ყველაზე უფრო ჩამორჩენილი უბნის —მთელი ფრონტის გადაჭრით წინწაწევა; ბურღვის სიჩქარის გადიდება და ხარისხის გაუმჯობესება, მოწინავე ტექნიკის შემდგომი დანერგვა ნავთის მეურნეობაში, ნავთის მოწყობილობის ახალი ნიმუშების მასობრივი წარმოების ორგანიზაცია, არსებული ტექნიკურ რესურსების უკეთესად გამოყენება, პარტიულ-მასობრივი მუშაობის გაძლიერება საწარმოებში და ცენტრალური და სარეწაოთა აპარატების მუშაობის გარდაქმნის ძირითადი მიმართულება.

აზნავთის გარდაქმნის ძირითადი აზრი გამოიხატება იმაში, რომ უფრო მართებულად ავაგოთ სარეწაოთა სამართველოები, ჩვენთამტკიცოთ ექსპლოატაციის და ბურღვის ჯგუფები, გავხადოთ ისინი სისხლხორცეული სამეურნეო ორგანიზმად, უფრო გაბედულად გადავიყვანოთ სპეციალისტები აპარატებიდან ჯგუფებ

ლ. ბერია — ამიერ-კავკასიის ბოლშევიკები სოციალიზმისათვის ბრძოლაში

წელში, არამედ ამასთან ერთად მოვამზადოთ პირობები ნათის მრეწველობის შემდგომი ზრდისათვის.

აპშერონის ხვალინდელი დღე დღეს უნდა მომზადდეს—ამაზეც მუშაობენ ბაქოელი ბოლშევიკები და ბაქოს ნავთის მრეწველობის ყველა მუშაკი.

აპშერონს ბოროყინვალე პერსპექტივები აქვს. ჩვენ ეფლობით ღრმადღრის ნავთიან ფონდებს, რომლებსაც შეიძლიათ უზრუნველყონ ნავთით ჩვენი ქვეყანა მრავალი ხუთწლედის განმავლობაში.

უკვე წელს იწყება ახალი ფართობების—ქიაროდახარის, სულო-პეპეს და ზიხის სამრეწველო ექსპლოატაცია.

1935 წელს საბჭოების ქვეყნის მომქმედ ნავთიან ფონდს უნდა მიებათოს მთელი რიგი ახალი რაიონები: მარდაკიანი, ტურკიანი, შონგარი, ჯარგეზ და აპშერონის სანაპირო ზოლის ცალკეული უბნები.

ახლავთის გეოლოგების მეცადინეობით, რომელთა როლი ნავთისათვის ბრძოლაში განსაკუთრებით დიდია, გამორკვეულია, რომ მთელი აპშერონის ნახევარკუნძული წარმოადგენს ნავთის იმ რეზერვებს, რომლის ბადალი ისოფლიოში არ მოიპოვება.

აზერბეიჯანის ნავთის საერთო მარაგი განისაზღვრება მილიარდნახევარ ტონაზე მეტით. გამოვიყენოთ ეს უდიდესი სიმდიდრე სოციალიზმის ინტერესებისათვის — ასეთია ჩვენი ამოცანა დღეს და ხვალ.

*

საკ. კ.პ. (ბ) ც. კ-ის და **ამხანაგ სტალინის** მიერ ამიერ-კავკასიის ბოლშევიკების წინაშე უდიდესი მნიშვნელობის ამოცანებია დაყენებული მხარის სასოფლო მეურნეობის სოციალისტური რეკონსტრუქციის დარგში.

ერთი გუთანი 15 კომლზე, ერთი სახნისი სამ მეურნეობაზე—აი ამიერ-კავკასიის სასოფლო მეურნეობის „ტექნიკური შეიარაღება" 1920 წელს, საბჭოთა ხელისუფლებამდე. მოსავლის ნახევარზე მეტს ეპატრონებოდა მემამულე მიწის იჯარათასათვის, მიწის ნაკვეთებზე წყლის გაშვების უფლებისათვის, დარჩენილი მოსავლის საგრძნობი ნაწილი მიჰქონდა კულაკს გუთნით, ხარ-კამეჩით სარგებლობისათვის, თესლისათვის მიწა მწირი იყო, ცოტა მოსავალს იძლეოდა. კოლოსალური ბუნებრივი შესაძლებლობანი გამოუყენებელი რჩებოდა.

უხვმა ბუნებამ ამიერ-კავკასიაში შექმნა ყველა პირობა ისეთი კულტურების წარმატებით გაშენებისათვის, რომლებითაც ამაყობენ იაპონია და ჩინეთი, ეგვიპტოსია და ტასმანია, ახალი ზელანდია და სამხრეთ ამერიკა. ფლორიდა და კალიფორნია. მაგრამ ცარიზმის ანჩისტახში 1913 წელს ეკავა მხოლოდ 260 ჰექტარი თითქმის ათასჯერ ნაკლები ფართობი ვიდრე 1933 წ. და ორჯერ ნაკლები ა.-წლის გაზაფხულს გაშენებულ ფართობზე. 1933 წელს ჩაის პლანტაციების ფართობი გაზარდა 33 ჯერ.

ამჟამად მსოფლიოს თითქმის ყველა ქვეყნის მცენარეები წარმოდგენილია ამიერ-კავკასიაში: ამერიკის და ეგვიპტის ბამბა, ჩაი, თამბაქო, აბრეშუმი, ლიმონი, მანდარინი, ფორთოხალი, გრეიფრუტი, ლიმ-ნის და ფორთოხლის ფრიად ორიგინალური ნარევი; რამე, რომლის ბოჭკოდან მზადდება ელასტიურობის და სიმაგრის მხრივ უბადლო აბრეშუმის ქსოვილი; მრავალი ათეული სხვადასხვა ბალმა. ბზა, რომლის შერჩენი ისე დიდად ფასობს, ბამბუკი, რომლისაგან შეიძლება ყველაფერი გაკეთდეს—უზარმაზარი ანძებიდან ავეჯამდე და ლამაზ ბატარა-ბატარა ნივთებამდე; ვენახი, იშვიათი ხილი—ტკბილი ხურმა, ნარინჯი ხორციანი ფერ-ფერა, მოუშთული. ახონა, რომლის ნაყოფს უწოდებენ ზეზე მზარდ ნაყინს; ფისტული, უცნაური არაუკანია, უხვი სუბტროპიკული კარტოფილი; ტუნგის ხე, რომელიც იძლევა სპეციალურ ძვირფას ზეთს; ლაქის ხე, მისი ზეთიდან ამზადებენ ლაქებს, რომელიც სწრაფად შრება და არ ემორჩილება არც ნაცარტუტას, არც ლიმონის მჟავას გავლენას; ევკალიპტები: ლიმონის სორგო და ლიმონის ვერბენა. რომლებიც იძლევიან ლიმონის მჟავას; გერანი და სხვა ეთეროსანები—ძირითადი ნედლეული პარფიუმერიის მრეწველობისათვის, ახალი ზელანდიის სელი და დრაცენა. რომლებისაგან ამზადებენ საქსოვ ბოჭკოს; ქაფურის დაფნა, ქინაქინის ხე, კოპის ხე; კაუჩუკიანი მცენარეები. ვერ ჩამოთვლი ყველა ძვირფას და იშვიათ მცენარეს, რომლებიც ამიერ-კავკასიაში ხარობს. ამიერ-კავკასიის ბოლშევიკები იბრძვიან ამ უძვირფასეს კულტურათა ფართო სამრეწველო გაშენებისათვის.

აზერბეიჯანის, საქართველოს და სომხეთის მთის კალთებზე გადაჭიმული ალპიური სუბალპური ველები ბედნიერად შეეფერება მიეციათ ძვირფასი შვეიცარული, ჰოლანდიური და ბაკშტეინის ყველის მიღება; მოიპოვება ყველა პირობა მაღალხარისხიანი პირუტყვის: შვიცების და სიმენტალების გასავრცელებლად.

ამიერ-კავკასიის სოფლის მეურნეობის განვითარების უმნიშვნელოვანეს საკითხს წარმოადგენს ირიგაცია.

გაყვანილია ახალი რეკონსტრუირებული და მექანიზირებული ძველი სარწყავი ქსელი. მარტო უკანასკნელი სამი წლის განმავლობაში ამიერ-კავკასიის სარწყავი ფართობის ოდენობა 230 ათასი ჰექტარით გადიდდა. ორჯონიკიძის სახელობის არხმა მორწყო 33 ათასი უწყლო, მკედარი მიწა; უდიდესი საირიგაციო სამუშაოები ჩატარდა მუგანის ველებზე, მექანიზებულია მტკვრის ხოლის მორწყვა, შახტილით მიდის წყალი ალაზნის, ტერი-ფონის, კირსკის, სარდარაბადის სისტემების არხებში.

ახალი კულტურები იპყრობენ ახალ ფართობებს. ახლა წარმოებს ჭაობების დაშრობა კოლხიდის დაბლობებში. „მხურვალე კოლხიდაში", რომელიც მთლიან ჭაობს და ავი მალარიის კერას წარმოადგენდა. აქ წარმოებს თავისი გაქანებული განსაკუთრებული სამუშაოები—მიწის, სამელიორაციო და სხვა სამუშაოები, რომლებიც სამუალებას მოგვცემენ 214 ათასი ჰექტარ ჭაობიან ფართობზე გავაშენოთ ძვირფასი კულტურები, პირველ რიგში ჟე—ციტრუსოვანი კულტურები, იცვლება რიონის კალაპოტი. რიონი შეიერთებდა შავ ზღვას ფოთის არა სამხრით, არამედ ჩრდილოეთ ნაწილში, ეს უდიდესი სამუშაოა. უკანასკნელი ორი წლის განმავლობაში ჭაობებს ხელიდან გამოვაცალეთ და უკვე ავიღეთ 5.300 ჰექტარი, ამას თან აქ შესრულებულია 1.750 ათასი კუბომეტრი მიწის სამუშაოები. 1934 წლის დამლევისათვის კოლხიდშენის მიერ ათვისებული მიწების ოდენობა უკვე 14.600 ჰექტარს უდრის. კოლხიდა აყვავებულ ბაღად გადაიქცევა.

1933 წლის შედეგები და მიმდინარე წლის საგაზაფხულო სამუშაოების შედეგები თვალნათლივ გვიჩვენებენ, თუ როორ წარმატებებს მიაღწია ამიერ-კავკასიის პარტორგანიზაციებმა ჟანასკნელი 2—3 წლის მანძილზე საკ. კ.პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის 1931 წლის 31 ოქტომბრის გადაწყვეტილების განხორციელებისათვის ბრძოლაში.

მარცვლეული კულტურების მოსავლიანობა ჰექტარზე 7,6 ცენტნერიდან 1933 წელს 9 ცენტნერამდე გადიდდა, ბამბის—3,7-დან (1930 წ.) 6,7 ცენტნერამდე, ჩაის—701-დან 803 კილოგრამამდე, თამბაქოს—5,4-დან 6.8 ცენტნერამდე

ამიერ-კავკასია გადაიქცა საბჭოთა კავშირის მებამბეობის მეორე ბაზად და ხდება ეგვიპტის ბამბის უმნიშვნელოვანეს ბაზად. ბამბის მთავარი მასივები აზერბეიჯანშია.

საქართველოს ძველ რიგ რაიონებში ჩაი მთავარ კულტურად გადაიქცა. ორი უკანასკნელი წლის განმავლობაში 14 ათასი ჰექტარი ჩაის პლანტაციების გაშენებით ამიერ-კავკასიის ბოლშევიკებმა საფუძველი ჩაუყარეს საზღვარგარეთისაგან საბჭოთა კავშირის დამოუკიდებლობას ჩაის მხრივ. დიდი მუშაობა ჩატარდა მოუვლელი პლანტაციების რიმონტის და აღდგენის საქმეში.

ჩაის მოსავლის გადამუშავება 21 ფაბრიკაში სწარმოებს. მიმდინარე წელს დაიწყო 4 ფაბრიკის მშენებლობა. მთელი რიგი ფაბრიკები ს. ესენი დაეუფლენ ჩაის ფოთლის გადამუშავების ტექნიკას და იძლევიან ისეთ პროდუქციას, რომელიც არაფრით არ ჩამოუვარდება საზღვარგარეთელ პროდუქციას.

დამზადებული თამბაქოს ხარისხის მხრივ ამიერ-კავკასიას პირველი ადგილი უჭირავს საბჭოთა კავშირში, ხოლო ოდენობის მხრივ იგი მხოლოდ ჩრდილოეთ-კავკასიას ჩამორჩება.

1932 წელს საკ. კ.პ. (ბ) ც. კ-ის უშუალო დახმარებით ჩატარდა ფრიად რიგი ღონისძიებანი მეთამბაქოობის გასაუმჯობესებლად. ამის შედეგად, მიუხედავად ნათესი ფართობის შემცირებისა. თამბაქოს მოსავალი გაიზარდა: 1931 წელს იგი შეადგენდა საქართველოში 11.327 ტონას, 1932 წელს—12.377 ტონას, 1933 წელს 15.500 ტონას.

ამიერ-კავკასიის პარტიული ორგანიზაციები განსაკუთრებულ ყურადღებას აქცევენ ციტრუსოვანი კულტურების განვითარებას. პლანტაციების და ნარგავების მოვლის გაუმჯობესების, მოსავლიანობის გასადიდებლად მთელი რიგი ზომების გატარების შედეგად, 1933 წელს მივიღეთ 100 მილიონზე მეტი ციტრუსოვანი ნაყოფი. ამჟამად გაშენებულია ახალი ნარგავები, ფართოდ განვითარებულია საერგებები. მთელი მუშაობა ამ დარგში მიმდინარეობს ლოზუნგით—მივცეთ ჩვენს ქვეყანას 1933 წ. ნახევარი მილიონი ციტრუსოვანი ნაყოფი. ამჟამად ციტრუსოვანი ნარგავები ვრცელდება დასავლეთ საქართველოს რაიონებში და ნაწილობრივ ახალციხის კასპის, ზღვის სანაპიროს სამხრეთ ნაწილში. მანდარინა და ფორთოხალი ფუფუნების საგნებიდან ხდება მასობრივი მოხმარების პროდუქტები.

ციტრუსოვანებთან ერთად მატულობს დანარჩენ სუბტროპიკულ კულტურათა ფართობი. კერძოდ, დიდი რაოდენობით გაშენებულია ევკალიპტის და ტუნგოს ახალი ნარგავები.

1930 წელს ამიერ-კავკასიაში იყო 6 სამანქანო-სატრაქტორო სადგური. 1933 წელს მათი რაოდენობა აყვანილ იქნა 67-დე და სატრაქტორო პარკის სიმძლავრე შეადგენდა 29.000 ცხენის ძალას, 1934 წლის გაზაფხულზე ა.-კ. ს.ს. რესპუბლიკაში უკვე მუშაობდა 81 სამ. სატრ. სადგური და სატრაქტორო პარკის სიმძლავრე უდრიდა 36.720 ცხენის ძალას. სამ.-სატრ. სადგურების მუშაობაში ჯერ კიდევ ბევრი რამ მოსაწყობელია და ბევრი უყაირათობაა. 1934 წელს ამიერ-კავკასიის სამ.-სატრ. სადგურების წინაშე დასმულია ამოცანა—გასდგეს სანიმუშოში: მათ მოეთხოვება ტრაქტორის და სასოფლო-სამეურნეო მანქანების ტექნიკის მთლიანად: დაუფლება, ყველა მანქანის სრული სიმძლავრით გამოყენება, მუშაობის შაბლონური ხარისხი. საწვავი მასალის მომჭირნეობით ხარჯვა. სრული რენტაბელობა. მეურნეობის და მუშათა პოლიტიკურის კულტურულად მოწყობა. სამ.-სატრ. სადგურები ზუსტად და უნაკლოდ უნდა მუშაობდეს.

სოფლმა მიიღო კომბაინები. ოთხლილი საღუწო მანქანები. ბამბის ამკრეფი და სხვა მანქანები.

მოწინავე ტექნიკის დანერგვამ, ორგანიზატორულმა და მასობრივ პოლიტიკურმა მუშაობამ. რომელიც გაშალეს პარტორგანიზაციებმა და პირველ რიგში სამ.-სატრ. სადგურების პოლიტგანყოფილებებმა, ბრძოლამ კულაკის და მისი ინსპირაციების წინააღმდეგ უზრუნველყვეს მოსავლიანობის და კოლმეურნეობის შენარჩუნება. სასოფლის გადიდება, უზრუნველყვეს კოლმეურნეობათა ორგანიზაციულ-სამეურნეო გამტკიცება. ისეთი კოლმეურნეობანი, სადაც გასულ წელს შემოსავალი შრომადღეზე 10,12 და უფრო მეტ კილოგრამ მარცვლეულს უდრიდა, გამონაკლისი რიდია. ამიერ-კავკასიის კოლმეურნეები მტკიცედ მიდიან შეძლებულ ცხოვრებისაკენ.

ა.-წ. გაზაფხულის ჩატარდა თესვის საუკეთესო მაღალი ხარისხისა და მოკლე ვადებისათვის ბრძოლის ნიშნით, თესვის წარმატებით ჩატარებაში თვალსაჩინო როლი შეასრულა სოციალისტურმა შეჯიბრებამ, გამოცდილების მასობრივმა გაზიარებამ. საგაზაფხულო სამუშაოები მიმდინარეობდა შეჯიბრებაში პირველობის მოსაპოვებლად კოლმეურნეობათა ბრიგადების ბრძოლის ნიშნით. სოციალისტურმა შეჯიბრებამ ფართოდ გამოიწვია ამიერ-კავკასიის სოფლების საზღვრები, ამიერ-კავკასიის მოწინავე დამკვრელ კოლმეურნეთა ინიციატივით, მოწინავე ჩაებენ სოციალისტურ შეჯიბრებაში მოწინავე ბენეჩუკის სამ.-სატრ. სადგურის კოლმეურნიებთან. ამიერ-კავკასიის კოლმეურნეობებს ეწვია ბენეჩუკელი კოლმეურნეების დელეგაცია, გამოცდილების ამ ურთიერთობა გაზიარებამ საგრძნობი როლი შეასრულა სოფლად მასობრივ პოლიტიკური მუშაობის გაწმალმა, კოლმეურნეთა გაზრდილ პოლიტიკურ მოთხოვნილებისადმი ყურადღების გაძლიერებაში.

სოფლად მასობრივი ახსნა-განმარტებითი და პოლიტიკური მუშაობა. რომელსაც ხანგრძლივი პერიოდის განმავლობაში უფლებებს ყოფდენ. ხდება საკოლმეურნეო წარმოების განმტკიცების, გლეხობის ძირითადი მასების ძიმართ მართებული პოლიტიკური ხელმძღვანელობის მოწყობის ერთ-ერთი მძლავრი ბერკეტი.

ამიერ-კავკასიამ 1933 წელს პირველად შეასრულა მთლიანად და გადაჭარბებით ბამბის, თამბაქოს, ჩაის, ბრინჯის, მანდარინის, ხილის, სარძეო პროდუქტების და სხვ. გეგმები. მარცვლეულის ჩაბარების გეგმა ვადამდე შესრულდა, შესრულებული იქნა არა მარტო რაოდენობრივი, არამედ ხარისხობრივი მაჩვენებლებიც. მე-17 ყრილობას ამიერ-კავკასიის ძარტორგანიზაციები თვალსაჩინო წარმატებებით შეხვდენ.

ამიერ-კავკასიას, მისი უმდიდრესი ბუნებრივი რესურსებით, ძვირფასი ალპიური საძოვრებით, სათიბებით და საზამთრო საძოვრებით, აქვს ყველა შესაძლებლობა, რომ გახდეს მაღალპროდუქტიული შესაქონლეობის და სამრეწველო მეცხვარეობის რაიონი.

საკოლმეურნეო წყობილება ქმნის ყველა პირობას ამ ამოცანის შესასრულებლად, ყოველ წლობით იზრდება მეცხოველეობის საკოლმეურნეო ფერმების და მათში პირუტყვის სულადობის რაოდენობა. 1932 წელს დამდეგისათვის ამიერ-კავკასიაში ითვლებოდა მეცხოველეობის 1533 საკოლმეურნეო ფერმა, რომლებშიც პირუტყვის საერთო რაოდენობა შეადგენდა 409.577 სულს. 1933 წლის დამლევისათვის ფერმების რიცხვი გაიზარდა 2017-მდე, ხოლო პირუტყვის რაოდენობა მათში —559.300 სულამდე. მაგრამ იმის გამო, რომ, ერთი მხრივ, ბევრად იყვენ „მსხვილ-კულაკური ელემენტები სოფლის მეურნეობის მეცხოველეობის დარგებში", ხოლო მეორე მხრივ—წარმოებდა გაძლიერებული კულაკური სისტემის დარღვევა საფუძველზე, ბევრმა რაიონმა მიაღწია წარმატებებს ხბოს, ბატკნის, გოჭის მოგების კამპანიების ჩატარებაში და მიღებული ნამატის შენარჩუნებაში.

მაგრამ ეს მხოლოდ დასაწყისია, ამიერ კავკასიის მეცხოველეობის მეურნეობას ჯერ კიდევ ძალიან ბევრი აქვს.

საკ. კ.პ. (ბ) ა.-კ. სამხარეო კომიტეტის პლენუმმა, რომელიც ძაისის დამლევს შედგა, თავის გადაწყვეტილებაში ა.-კ. ს.ფ.ს. რესპუბლიკის მეცხოველეობის აღმავლობის ღონისძიებათა შესახებ, აღნიშნა, რომ რაიონული პარტიული, სამეწადმოქმედო და საბჭოთა ორგანიზაციების უმეტესობა ჯერ კიდევ არ აწარმოებს მედგარ, ბოლშევიკურ ბრძოლას მეცხოველეობის აღორძინების შესახებ მე-17 ყრილობის მიერ მიღებულ გადაწყვეტილებათა რეალიზაციისათვის.

მთელ რიგ რაიონებსა და საბჭოთა მეურნეობებში ჯერ კიდევ ცხედაღეთ ახალგაზრდა პირუტყვის დიდი პროცენტით დაღუპვას, პირუტყვის დაბალ პროდუქტიულობას, ზოოვეტერინალური მომსახურების არადამაკმაყოფილებელ წყობას და სხვ.

პლენუმმა დასვა ამოცანა—მიეღწიოთ 1934 წლის დამლევისათვის იმას, რომ მსხვილფეხა რქოსანი პირუტყვი საშუალოდ გაზარდოს 9 პროც. მაინც, კამეჩი—7 პროც. ცხვარი—5 პროც., ცხვრის—6 პროც. და ღორი: საქართველოში 35—40 პროც., აზერბეიჯანში 12 პროც. და სომხეთში 30 პროცენტი.

1935 წელს მთლიანად უნდა იქნას ღონისძიებული ბრძოლა ამიერ-კავკასიის კოლმეურნეთა შორის,

განსაკუთრებული ყურადღება ექცევა მეცხოველეობის სწრაფ მამრავლ დარგებს (ღორი, თხა. ფრინველი) განვითარებას კოლმეურნეთა და ერთპიროვნულ მეურნეთა პირად სარგებლობაში. უკვე 1934 წ. მელორეობის რაიონების თვეულ საკოლმეურნეო მეურნეობას უნდა ჰყავდეს ერთი დედა-ღორი მაინც და ყველგან უნდა გადიდდეს ქვირვების მდებ დედალთა (ფრინველის რიცხვი 10—12-მდე).

ეჭვი არ არის, რომ ამიერ-კავკასიის ბოლშევიკები 1934 წელს მიაღწევენ გარდატეხას მეცხოველეობის განვითარებაში და 2—3 წლის მანძილზე გადააქცევენ ამიერ-კავკასიას მძლავრი, კულტურულ-მაღალ პროდუქტიული სოციალისტური მეცხოველეობის რაიონად.

სოფლისადმი სწორმა პოლიტიკურმა ხელმძღვანელობამ და ამ საფუძველზე სოფლის მეურნეობის სოციალისტური რეკონსტრუქციის მიღწევებმა შეუქმნა ამიერ-კავკასიის სოფლების საზღვრებში პოლიტიკური მდგომარეობა შექმნის ამიერ-კავკასიის სოფლებში. კოლმეურნე ელიტა და მშრომელი ერთაბრიოვნება მეურნეობაში დიდის ენერგიით და არც ისე ცუდად.

ამჟამად ხდება იმ გამრუდებათა გამოსწორება. რომლებსაც უკანასკნელ დროს ადგილი ჰქონდა სოხუმის მთიან რაიონებში. ამ რაიონებში თესლი წარმატებით და დროზე დამთავრდა, ხოლო ეს არის მაჩვენებელი.

დღის ამიერ-კავკასიის ბოლშევიკებს ომმნიშნელოვანეს ნოვატორს სოფლის მეურნეობის დარგში წარმოადგენს გათოხნა — დამუშავება. ამმანაი. ნამზადებით და მოსავლის აღების ჯარგად ჩატარება თესვის მომდინარეობის დროს. აღნიშნული ცალკეული შეკდომები ამ ნოვატორულ ღონეს იქნას ნათესებს და ნარგავების ჯარგი დამუშავებით.

ამიერ-კავკასიის პარტიული ორგანიზაციები. რაიონებსა და კოლმეურნეობებში. კოლმეურნეთა და საბჭოთა მეურნეობების მეურნეობას უნდა მიუტანონ ბოლშევიკური სტილი. მუშაობის მაღალი პრინციპულობა, კონკრეტულობისა და ოპერატიულობისათვის ბრძოლაში იზრდებიან ახალი პარტიული ქადრები, რომლებიც იმსჭვალებიან ბოლშევიკის ორგანიზაციული ტრადიციებით, ისინი იბრძვიან ბოლშევიკური პარტიულობისათვის, პარტიის გენერალური ხაზისათვის, ლენინურ-ნაციონალური პოლიტიკისათვის.

ამიერ-კავკასიის პარტიული ორგანიზაცია ღირსეულად იყო მოავარი საზეთე მილი, რომელიც ქვევით, დამხმარე მილებით, უეორდებოდა ბუქსებს; ღუმელების მუშაობის დროს დიდი ტემპერატურის გამო მილები იმდენად სურდებოდა, რომ მასში მოთავსებული ზეთი კოქსდებოდა, ვერ გადადიოდა ბუქსებში და ეს უკანასკნელი არ უზერდა ელექტროდს და ელექტროდი ვარდებოდა ქვევით. ამჟამად ეს მდგომარეობა შეცვლილია, საზეთე მილი ჩამოტანილია ქვევით, იგი ცეცხლისაგანაც დაცულია, მასზე ვერ მოქმედებს ტემპერატურა, შიგნით მილში გაკეთებულია მეორე მილი, რომელშიაც მოთავსებულია წყალი რომელიც ყოველ შეწოვებისათვის დიდი ტემპერატურის დროს მილიონად ხარობს ზეთის დაკოქსების შესაძლებლობას. ამ ღონისძიებათა გატარების შემდეგ ადგილი არ ჰქონია ზეთის დაკოქსებით ღუმელების მუშაობის შეფერხებას.

„სიმენსის" წარმომადგენლები ნაცვლად ყოველდღიური ლაბორატორიული მუშაობის, უკვე თვეებ ანალიზს გამოდნობილ ლითონს და ყურადღებიდან უშვებენ ხელმძღვანელობას ღუმელებზე, ავიანურებენ ცალკე პროცესების გატარებას და სხვ.

„სიმენსის" წარმომადგენლების არა აქვთ სათანადო გამოცდილება ისეთი მძლავრი ღუმელების მუშაობაში, როგორიც მათ დადგეს ზესტაფონის ფერომანგანუმის ქარხანაში. ამას არც ისინი მალავენ.

როგორც ზემოთ აღვნიშნეთ, ძირითადი მხლოლად ადგილობრივმა ტექნიკურმა ძალებმა გაკეთეს ბევრი რამ ღუმელების წესრიგში მოყვანისათვის, მათ მიერ გატარებულმა ღონისძიებებმა შედეგები კარგი მაჩვენებლები მოგვცეს. აი ისინიც: თუ პირველ კვარტალში ელექტროლღუმელებზე მოდიოდა გაცდენები მთელი ნომინალური დროის 76 პროც., ეს გაცდენები შემთავრებულია ღონისძიებების შემდეგ, მეორე კვარტალში დაუვალიათ იქნა 45—47 პროცენტამდე, თუ პირველ კვარტალში გეგმა განხორციელდა არ იყო შესრულებული, მეორე კვარტალში გეგმის შესრულება ავიდა 81 პროც., ივნისში იგი უდრიდა 96.4 პროც., სოლო ივლისის პირველ დეკადაში ელექტროლღუმელზე—92.6 პროც.; და მეორეზე—88.6 პროც., ნაშუალოდ ორივე ღუმელზე ივლისის პირველ ნახევარში გეგმის შესრულება უდრის 93.6 პროც.

ასეთია შედეგები.

ღუმელების მუშაობის მოწესრიგების საქმეში განსაკუთრებული თვალსაჩინო მიღწევა გვაქვს ტექნიკურ დირექტორს ინჟ. ნიშარაძეს, სადგან ხაშურის საუკეთესო სპეციალისტს ინჟ. ვ. გიბაძეს, ფაღდელაძეს, დეკანოლლაშვილს, კუკულაძეს, სიხარულიძეს და სხვ.; მუშებიდან: ფ. სივაკის, ლ. ლორიას, ვ. ხალაძეს, რ. მაჩალაძეს და სხვ.

„სიმენსის" ფერმაწონებს ხელმძღვანელობს ვიდრე უკვე გამარჯვებით სპეციალისტები ზარგვიცი და ფოფხაძე 11 ივლისს, დამთ. გაეშვებენ ბერდინის ავარიაში ხაშურის გასასწორებლად. რამდენიმე ხანს შემდეგ ჩვენც ჩამებება.

ვალ. გაბუნია.

ფერო ფნროგის მშენებლის დაეუფლებისათვის

(ზესტაფონი, „კომუნისტის" სპეციალური კორესპონდენტისაგან)

ზესტაფონის ფერომანგანუმის ქარხანა ახალი მოვლენაა მთელ ამიერ-კავკასიაში. დიდია მის წინაშე დასმული ამოცანები: გადაერას პრობლემა ფერომანგანუმისა. რომელიც დღემდე საზღვარგარეთიდან შემოგვქონდა, მისაცემ ჩვენი ქვეყნის ინდუსტრიის გიგანტებს მაღალხარისხოვანი სხმული, რომელმაც უნდა უზრუნველყოფის მილები, მათი გაწმენდა რკინის ქანგისაგან და მთლიანად აითვისოს ეს სრულიად ახალი ტექნოლოგიური პროცესი, ქარხნის პროექტი მკუთვნის გერმანულ ფირმა „სიმენსს"; ამ ფირმასთან დადებულ იქნა ხელშეკრულება ქარხნის ნოსუფიზილებით უზრუნველყოფაზე; ტექნოლოგიური პროცესებისათვის ხელმძღვანელობის გაწევაზე და სხვ, ამავე ხელშეკრულებით „სიმენსის" ფირმას უნდა შეერჩია ღუმელის ფსკერი, კაშის სემადგენლობა და საერთოდ წესრიგში მოეყვანა ღუმელების მუშაობა ამ პირობების დაცვის შემდეგ მოხდებოდა ღუმელების გაშვებები.

მაგრამ „სიმენსმა" არ შეასრულა ყველა ვალდებულება; საქირო შეიქნ აგრეთვე მთელი რიგი შეზღუდვების შეტანა ფირმა „სიმენსის" პროექტის ტექნოლოგიურ ნაწილში:

ელექტროლატიაში გაწეულის პირველი დეკადებიდანვე (1933 წლის ნოემბერი) ღუმელები მეცხოველეობის სწრაფ მამრავლ დარგებს (ღორი, თხა. ფრინველი) განვითარებას კოლმეურნეთა და ერთპიროვნულ მეურნეთა საფუძველზე, ბევრმა რაიონმა მიაღწია წარმატებებს ხბოს, ბატკნის, გოჭის მოგების კამპანიების ჩატარებაში და მიღებული ნამატის შენარჩუნებაში.

მაგრამ ეს მხოლოდ დასაწყისია, ამიერ კავკასიის მეცხოველეობის მეურნეობას ჯერ კიდევ ძალიან ბევრი აქვს.

საკ. კ.პ. (ბ) ა.-კ. სამხარეო კომიტეტის პლენუმმა, რომელიც ძაისის დამლევს შედგა, თავის გადაწყვეტილებაში ა.-კ. ს.ფ.ს. რესპუბლიკის მეცხოველეობის აღმავლობის ღონისძიებათა შესახებ, აღნიშნა, რომ რაიონული პარტიული, სამეწადმოქმედო და საბჭოთა ორგანიზაციების უმეტესობა ჯერ კიდევ არ აწარმოებს მედგარ, ბოლშევიკურ ბრძოლას მეცხოველეობის აღორძინების შესახებ მე-17 ყრილობის მიერ მიღებულ გადაწყვეტილებათა რეალიზაციისათვის.

მთელ რიგ რაიონებსა და საბჭოთა მეურნეობებში ჯერ კიდევ ცხედაღეთ ახალგაზრდა პირუტყვის დიდი პროცენტით დაღუპვას, პირუტყვის დაბალ პროდუქტიულობას, ზოოვეტერინალური მომსახურების არადამაკმაყოფილებელ წყობას და სხვ.

პლენუმმა დასვა ამოცანა—მიეღწიოთ 1934 წლის დამლევისათვის იმას, რომ მსხვილფეხა რქოსანი პირუტყვი საშუალოდ გაზარდოს 9 პროც. მაინც, კამეჩი—7 პროც. ცხვარი—5 პროც., ცხვრის—6 პროც. და ღორი: საქართველოში 35—40 პროც., აზერბეიჯანში 12 პროც. და სომხეთში 30 პროცენტი.

1935 წელს მთლიანად უნდა იქნას ღონისძიებული ბრძოლა ამიერ-კავკასიის კოლმეურნეთა შორის,

განსაკუთრებული ყურადღება ექცევა

Трехдневный семинар по вопросам ведения сельского хозяйства в условиях Крайнего Севера

Открытие семинара

Сегодня, 20 октября, в 10 часов утра в Доме культуры имени Ленина состоится открытие трехдневного семинара по вопросам ведения сельского хозяйства в условиях Крайнего Севера.

На семинар приглашены председатели колхозов, бригадиры полеводческих бригад, животноводы, ветеринарные фельдшеры, агрономы и зоотехники.

Программа семинара

Программа семинара включает доклады и практические занятия по следующим вопросам:

1. Организация труда в полеводческих бригадах.
2. Подготовка почвы и посев в условиях короткого вегетационного периода.
3. Выбор районированных сортов.
4. Борьба с вредителями и болезнями растений.
5. Уход за скотом в зимний период.
6. Кормление животных.
7. Ветеринарная профилактика.
8. Организация труда в животноводческих фермах.

Докладчики

С докладами выступят:

— Заведующий районным земельным отделом тов. Иванов — «Организация труда в полеводческих бригадах».

— Старший агроном районной земельной инспекции тов. Петрова — «Подготовка почвы и посев в условиях короткого вегетационного периода».

— Районный ветеринарный врач тов. Сидоров — «Борьба с вредителями и болезнями растений».

— Заведующий районным земельным отделом тов. Иванов — «Организация труда в животноводческих фермах».

Практические занятия

Практические занятия будут проведены в колхозе «Красный Север» и в совхозе № 3.

Участники семинара познакомятся с передовыми методами работы, посетят животноводческие фермы и полеводческие бригады.

Участники

Участниками семинара являются 38 председателей колхозов, бригадиры полеводческих бригад, животноводы, ветеринарные фельдшеры, агрономы и зоотехники.

Семинар проводится впервые. Опыт его работы будет учтен при организации последующих семинаров.

Открытие

Открытие семинара состоится сегодня, 20 октября, в 10 часов утра в Доме культуры имени Ленина.

Председатель районного земельного отдела Иванов сделает доклад о задачах семинара.

Программа

Программа семинара включает доклады и практические занятия по следующим вопросам:

1. Организация труда в полеводческих бригадах.
2. Подготовка почвы и посев в условиях короткого вегетационного периода.
3. Выбор районированных сортов.
4. Борьба с вредителями и болезнями растений.
5. Уход за скотом в зимний период.
6. Кормление животных.
7. Ветеринарная профилактика.
8. Организация труда в животноводческих фермах.

Докладчики

С докладами выступят:

— Заведующий районным земельным отделом тов. Иванов — «Организация труда в полеводческих бригадах».

— Старший агроном районной земельной инспекции тов. Петрова — «Подготовка почвы и посев в условиях короткого вегетационного периода».

— Районный ветеринарный врач тов. Сидоров — «Борьба с вредителями и болезнями растений».

— Заведующий районным земельным отделом тов. Иванов — «Организация труда в животноводческих фермах».

Практические занятия

Практические занятия будут проведены в колхозе «Красный Север» и в совхозе № 3.

Участники семинара познакомятся с передовыми методами работы, посетят животноводческие фермы и полеводческие бригады.

Участники

Участниками семинара являются 38 председателей колхозов, бригадиры полеводческих бригад, животноводы, ветеринарные фельдшеры, агрономы и зоотехники.

Семинар проводится впервые. Опыт его работы будет учтен при организации последующих семинаров.

Открытие семинара по вопросам ведения сельского хозяйства в условиях Крайнего Севера

Сегодня, 20 октября, в 10 часов утра в Доме культуры имени Ленина состоится открытие трехдневного семинара по вопросам ведения сельского хозяйства в условиях Крайнего Севера.

На семинар приглашены председатели колхозов, бригадиры полеводческих бригад, животноводы, ветеринарные фельдшеры, агрономы и зоотехники.

Председатель районного земельного отдела тов. Иванов сделает доклад о задачах семинара.

Программа семинара включает доклады и практические занятия по следующим вопросам:

1. Организация труда в полеводческих бригадах.
2. Подготовка почвы и посев в условиях короткого вегетационного периода.
3. Выбор районированных сортов.
4. Борьба с вредителями и болезнями растений.
5. Уход за скотом в зимний период.
6. Кормление животных.
7. Ветеринарная профилактика.
8. Организация труда в животноводческих фермах.

С докладами выступят:

— Заведующий районным земельным отделом тов. Иванов — «Организация труда в полеводческих бригадах».

— Старший агроном районной земельной инспекции тов. Петрова — «Подготовка почвы и посев в условиях короткого вегетационного периода».

— Районный ветеринарный врач тов. Сидоров — «Борьба с вредителями и болезнями растений».

— Заведующий районным земельным отделом тов. Иванов — «Организация труда в животноводческих фермах».

Практические занятия будут проведены в колхозе «Красный Север» и в совхозе № 3.

Участники семинара познакомятся с передовыми методами работы, посетят животноводческие фермы и полеводческие бригады.

Участниками семинара являются 38 председателей колхозов, бригадиры полеводческих бригад, животноводы, ветеринарные фельдшеры, агрономы и зоотехники.

Семинар проводится впервые. Опыт его работы будет учтен при организации последующих семинаров.

Открытие семинара по вопросам ведения сельского хозяйства в условиях Крайнего Севера

Сегодня, 20 октября, в 10 часов утра в Доме культуры имени Ленина состоится открытие трехдневного семинара по вопросам ведения сельского хозяйства в условиях Крайнего Севера.

На семинар приглашены председатели колхозов, бригадиры полеводческих бригад, животноводы, ветеринарные фельдшеры, агрономы и зоотехники.

Председатель районного земельного отдела тов. Иванов сделает доклад о задачах семинара.

Программа семинара включает доклады и практические занятия по следующим вопросам:

1. Организация труда в полеводческих бригадах.
2. Подготовка почвы и посев в условиях короткого вегетационного периода.
3. Выбор районированных сортов.
4. Борьба с вредителями и болезнями растений.
5. Уход за скотом в зимний период.
6. Кормление животных.
7. Ветеринарная профилактика.
8. Организация труда в животноводческих фермах.

С докладами выступят:

— Заведующий районным земельным отделом тов. Иванов — «Организация труда в полеводческих бригадах».

— Старший агроном районной земельной инспекции тов. Петрова — «Подготовка почвы и посев в условиях короткого вегетационного периода».

— Районный ветеринарный врач тов. Сидоров — «Борьба с вредителями и болезнями растений».

— Заведующий районным земельным отделом тов. Иванов — «Организация труда в животноводческих фермах».

Практические занятия будут проведены в колхозе «Красный Север» и в совхозе № 3.

Участники семинара познакомятся с передовыми методами работы, посетят животноводческие фермы и полеводческие бригады.

Участниками семинара являются 38 председателей колхозов, бригадиры полеводческих бригад, животноводы, ветеринарные фельдшеры, агрономы и зоотехники.

Семинар проводится впервые. Опыт его работы будет учтен при организации последующих семинаров.

Открытие семинара по вопросам ведения сельского хозяйства в условиях Крайнего Севера

Сегодня, 20 октября, в 10 часов утра в Доме культуры имени Ленина состоится открытие трехдневного семинара по вопросам ведения сельского хозяйства в условиях Крайнего Севера.

На семинар приглашены председатели колхозов, бригадиры полеводческих бригад, животноводы, ветеринарные фельдшеры, агрономы и зоотехники.

Председатель районного земельного отдела тов. Иванов сделает доклад о задачах семинара.

Программа семинара включает доклады и практические занятия по следующим вопросам:

1. Организация труда в полеводческих бригадах.
2. Подготовка почвы и посев в условиях короткого вегетационного периода.
3. Выбор районированных сортов.
4. Борьба с вредителями и болезнями растений.
5. Уход за скотом в зимний период.
6. Кормление животных.
7. Ветеринарная профилактика.
8. Организация труда в животноводческих фермах.

С докладами выступят:

— Заведующий районным земельным отделом тов. Иванов — «Организация труда в полеводческих бригадах».

— Старший агроном районной земельной инспекции тов. Петрова — «Подготовка почвы и посев в условиях короткого вегетационного периода».

— Районный ветеринарный врач тов. Сидоров — «Борьба с вредителями и болезнями растений».

— Заведующий районным земельным отделом тов. Иванов — «Организация труда в животноводческих фермах».

Практические занятия будут проведены в колхозе «Красный Север» и в совхозе № 3.

Участники семинара познакомятся с передовыми методами работы, посетят животноводческие фермы и полеводческие бригады.

Участниками семинара являются 38 председателей колхозов, бригадиры полеводческих бригад, животноводы, ветеринарные фельдшеры, агрономы и зоотехники.

Семинар проводится впервые. Опыт его работы будет учтен при организации последующих семинаров.

ორგანო ბათუმის ოლქის, ქალაქ ბათუმის და ბათუმის რაიონის საბჭოთა, პარტიული და კომკავშირული ორგანიზაციების

„ბათუმის მშრომელი“

გამოდის 1934 წლის 15 ივნისიდან

ოთხშაბათობით, პარასკევობით და კვირაობით

ფასი 5 კაპ.

ბათუმის ოლქის, ქალაქ ბათუმის და ბათუმის რაიონის საბჭოთა, პარტიული და კომკავშირული ორგანიზაციების ყურადღებას!

ბათუმის ოლქის, ქალაქ ბათუმის და ბათუმის რაიონის საბჭოთა, პარტიული და კომკავშირული ორგანიზაციების ორგანო გაზეთი „ბათუმის მშრომელი“ 1934 წლის 15 ივნისიდან გამოდის ოთხშაბათობით, პარასკევობით და კვირაობით.

გაზეთი „ბათუმის მშრომელი“ ბრძოლას გამოაცხადებს ბათუმის ოლქის, ქალაქ ბათუმის და ბათუმის რაიონის საბჭოთა, პარტიული და კომკავშირული ორგანიზაციების ნაკლოვანებების წინააღმდეგ, ბრძოლას ბოლშევიკური ხელმძღვანელობის დამყარებისათვის ყველა ორგანიზაციაში, ბრძოლას ბოლშევიკური ტემპების განვითარებისათვის ყველა დარგში, ბრძოლას ბოლშევიკური ხელმძღვანელობის ნორმების დამკვიდრებისათვის